

Vyjádření k informacím v médiích ve věci využívání distančního vzdělávání

16. září 2020

V souvislosti s „Metodickým pokynem NAÚ k využívání nástrojů distančního vzdělávání v prezenční a kombinované formě studia v akademickém roce 2020/2021“ ze dne 28. 8. 2020 a „Doplňujícími informacemi k tomuto pokynu ze dne 14. 9. 2020“ NAÚ tímto uvádí na pravou míru informace, které byly včera prezentovány v některých médiích.

Předně je zcela nepravdivá informace, že NAÚ hrozí odebráním akreditací vysokým školám, které přejdou na on-line výuku. Naopak, NAÚ výslovně uvedl, že při zhoršující se epidemiologické situaci má sama vysoká škola posoudit míru rizika kontaktní výuky v jednotlivých předmětech prezenčních nebo kombinovaných studijních programů (podle počtu studentů a dalších faktorů) a individuálně rozhodnout o tom, zda daný předmět nebo část předmětu bude vyučován distančním (bezkontaktním) způsobem. Pokud je míra rizika podstatná a přitom danou výuku nelze distančně konat, má vysoká škola zajistit, že student bude moci splnit studijní povinnosti daného předmětu například v následujícím semestru nebo akademickém roce.

V případě přechodu na distanční výuku daného předmětu nebo předmětů NAÚ pouze požaduje, aby vysoká škola zajistila studentům potřebné studijní podmínky a materiály a dále zabezpečila rovné podmínky pro konání zkoušek.

Protože by v daných předmětech šlo o formu výuky, která plně neodpovídá uděleným akreditacím prezenčních nebo kombinovaných studijních programů, NAÚ vyžaduje, aby byl ze strany vysokých škol o přechodu na distanční výuku informován.

Jestliže by však mělo jít o plošné zrušení prezenční výuky v daném studijním programu, NAÚ logicky uvedl, že takovéto rozhodnutí musí být dáno opatřením nebo doporučením státních orgánů (tak, jak tomu bylo na jaře letošního roku). Není totiž možné, aby vysoká škola přestala plnit své povinnosti vyplývající z platných akreditací pouze na základě vlastního rozhodnutí.

Cílem výše uvedených materiálů NAÚ tedy je, aby vysoká škola vyhodnocovala konkrétní rizika a případná opatření vztahovala k jednotlivým úkonům podle momentální situace, která se proměňuje. Takový přístup je flexibilnější, vstřícnější vůči studentům a samozřejmě vyžaduje vyšší míru odpovědnosti než plošné zavírání vysoké školy, které nemá oporu v rozhodnutí (či alespoň doporučení) státních orgánů.